

af beslutninger, som en kommunalbestyrelse efter den hidtidige lovgivning har truffet, og hvorefter der i kommunen skal gælde regler, der afviger fra lovens hovedregel med hensyn til uopsigelig-
hed, huslejestop, boliganvisning og sammenlægning af beboelseslejligheder m. v. Det er fastslået, at lejeforhøjelser for *udvidet brugsret* eller *øget brugsværdi*, som ikke er taget i betragtning ved lejevurderingen, fordi der er tale om forhold, der har påvirket værdien efter vurderingstidspunktet, skal kunne gennemføres ud over forhøjelserne i henhold til vurderingen. Det er endelig fastsat, at krav om udligning i normaliseringsperioden af *skatter m. v.*, der er pålagt ejendommen tidligere, ikke kan gennemføres ud over de forhøjelser, som iværksættes i henhold til vurderingen.

Lovforslaget fremsattes i folketinget sammen med *forslag til lov om leje* — hvis (permanente) bestemmelser sammen med nærværende lov skulle afløse den hidtidige lejelov — *forslag til lov om boligsikring og forslag til lov om ændring i lov om boligbyggeri*. (Om det almennyttige boligbyggeri og dettes landsbyggefond). Se herom nærmest foregående sag og de to følgende sager.

Lovforslagene udgjorde alle et led i de boligpolitiske aftaler af 18. januar 1966 mellem socialdemokratiet, venstre, det konservative folkeparti og det radikale venstre.

Lovforslagenes behandling gav anledning til en boligpolitisk debat på baggrund af det indgåede forlig og det nyligt gennemførte folketingsvalg. Forligspartiernes ordførere kunne alle under henvisning til deres udtalelser ved tidligere behandlinger af lovforslaget vedstå deres tilslutning til principperne i forslaget, som navnlig vedrørte gennemførelse af normaliseringsforhøjelser over en otteårig periode og regler om binding af forhøjelserne.

Kai Moltke (SF) var for de afgørende afsnits vedkommende ikke i stand til at give lovforslaget sin tilslutning, fordi provenuet gik til grundejerne, fordelingen af forhøjelserne savnede socialt sigte og forhøjelserne gennemførtes på et urigtigt grundlag og på en urigtig måde. Han fremkom ved 1. behandling med en række konkrete ønsker om ændringer. Ved 2. behandling fremsatte han følgende *forslag til motiveret dagsorden*:

„Idet folketinget udtaler, at den boligpolitik, der gennem lovgivning søges udformet i medfør af boligforliget mellem fire af folketingets partier, ikke løser problemerne, men medfører urimelige lejeforhøjelser og vil fremme den inflatoriske udvikling gennem den stigning i grund- og ejendomspriser, der forårsages af, at lejestigningerne i væsentlig grad tilfalder husejerne,